

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Fötér sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Népnevelés.

A tudás az élet boldogsága; a tudomány a nemzetek nagyraívője! Ki mondta, hol, mikor? nem emlékezem rá, de evidens, hogy hatalmas igazság rejlik benne. A nemzetek nagyságmérője a tudomány; a mily fokon áll kultura tekintetében, azonképen lép előtérbe. Nálunk körülbelül a XVIII-ik század végéig kevés haladást találunk e téren, a mi indokát a folytonos hareviselésben leli. Annál nagyobb lendületet vett a mult század elején s vége felé és pedig oly arányban, hogy immár az elsőrangú kulturállamok közé tartozunk.

De nemesak az exact tudomány a népek boldogítója; nagygyá, erőssé a nemzetet a nép minden rétegében leledző szellemiség teszi, az a szűkebb körű tudomány mit általános műveltségnek neveznek. Egy nemzet minden ízében nem lehet tudákos, de műveltségének az általánosság

mértékét meg kell ütnie. A létjogosultságnak ez az első s legfő kelléke. S hogy erre a magaslatra feljusson, nevelni kell a népet. A helyes népnevelés hordereje óriási, mit felismerve a kormányok, igyekeztek is egyes államok a nevelést ezen mederben eszközölni. Nálunk azonban nem igen sok dolgot fordítottak rá ezideig. Az irányadó körök nem szeretnek reformálni, az alantasok megborzadnak tőle. A nevelés csak ment a régi módszer szerint, s csupán az iskolákra szorított. Kókán a tanító úr a korallokról tart magyarázatot s a tanulók tulajdonképen azt sem tudják, hogy mi is a szőlő. Tudják, hogy az Ararát minő magas, hogy a viziló a Nilusban létezik, de tessék kérdezni egy közelebbi, egy házi tárgy definícióját . . . Oh, jaj! . . . Ennek így kellett lenni.

A népet a tudomány teszi nagygyá, mondják. Erőszakos megtévesztés. Természetesen a tudomány, de

tessék előbb azt népszerűsíteni s ennek utánna népkönyvtárral, vándor kurzusokkal s népszerű előadásokkal (kisérletekkel egybekötve) kell művelni a népet.

Oktalanság volt az eddig követett rendszer. Mellékes körülményekre fektetik a fősúlyt; a szűkséget elhallgatták, vagy csupán említésbe hozták. A főbibi a kellékek hiánya volt. A tanítás szemléltetés nélkül kárbaveszett fáradozás. A felfoghatást könnyebbé teszi a magyarázatot kísérő szemléltetés, a mely iránt sokkal erősebb fogékonyságot tanusít a nép. A mit az ember lát, jobban megtartja fejében, mint a mit hall.

Helyes elvből indult ki tehát Darányi és Hegedűs miniszter, mikor a népszerű előadások, népkönyvtárak és vándortanítások kultuszában a helyes nevelési irányt felösmervén, azok művelését követték a gazdák és iparosoknál. Előbb a szakma tudományát kell az emberbe

TÁRCA.

A haza földje.

Fönt Galiciában az orosz határszélén két lovas poroszkált a magas hóban. Vilmos huszárok voltak, és ékes magyar nyelven szidták a csiráját annak a kemény 48-as télnek.

— Gazsi te, — mondja az egyik, — ilyen tél van otthon is, mit gondolsz?

— Az ördögöt, feleli az és sarkantyuba kapja lovát.

— Gyere, melegedjünk.

Trappolásba kezdtek, hogy kissé felmelegedjenek. Nehezen ment a keményre fagyott hóban, és lovaik hamar gözölgöni kezdtek. Mentek hát lassan mindég a határszélén, egyszer csak megint megszövell az első:

— Mikor kaptál hazulról levelet?

— Régen.

— Mit írnak?

— Megy a sorsuk.

— No azt ugyis tudom, de mi újság?

— Nem igen írnak ilyesmit.

— Nem igen írnak, ugyan erjed; olyan büszke lettél, mióta tizedes vagy, haj! Úgy beszélsz velem, mint kanász a botjával, pedig tudod, hogy apánk portája nagyon egymás mellett van. Előbb-utóbb haza kerülünk ki-

ki maga gazdájának, hát szomszédok leszünk. Ugy titkolód előttem a falu híreit, mintha idegen volnék.

A másik köhintett erre a kifakadásra. Csak kis idő multán felelt rá.

— Látod Józsi, minek is készfetsz a valómásra. Voltam én veled jóban valaha? Tudod te azt jól, hogy vettétek el az alsóori pajtánkat; szépen, jómódon, mert lehetett ravaszsággal. Téged se tagad meg a véred; te is csak olyan vagy, hát nem tudlak szivelní.

— Jól van no, mondta rá Kerekes Józsi — elszenvedem a gyanudat; de az apám bünet ne vesd a szememre.

— Csak úgy mondom.

— Te csak azért nem szivelsz, mert, hogy kérde holmit, és mert a Boresa írja ezeket a leveleket.

Ne félj gyerek hamarabb haza kerülsz; elveheted.

— Unokahugám, hát írhatja. Nekem meg ezért nem kell elyennem. Nem is azért nem beszéllek veled, hanem mert eladod a véredet.

— Ne mondj ilyet Gazsi, mert nem tudsz rá tanuságot.

— Nem-e? hát mit kerestél az Auner kapitánynál. Nem voltál te raportra jelentve. Spion vagy te, ördög lelkű. Azt hiszed nem tudom mért vagy épen most is mellettem? Kiküldtek ugy-e, hogy titkot szíj ki belőlem.

Istentelen dög vagy, elárulod a hazádat, de meg is ver érte a teremő.

A közlegény erre csak mosolygott keserűen, semmitmondón, mert nem érintették a szörnyű vádakat.

— Így beszélés hát Gáspár . . . Pedig én is veletek szeretnék menni. Ne is titkold, tudom én, hogy odahaza kiűtött az szabadságharc; ne hidd te azt, amit az őrmester mond hogy így, hogy úgy; elakarlak beneteket áralni. Ne dobjatok ki, én is mennék veletek haza.

— Nem hiszem.

— Hitemre mondom.

— Ninesen hited.

— Sülyedjek el.

— Csak sülyedj.

Kerekes Jóska belebámult a ködös szürkéségbe. Szinte könnyezett a szeme a merev nézéstől.

— Megvallok mindent. Szöcs Gáspár ide haligass. Megvallom, már beszéltem valamit a kapitánnyal, de tudod — jóva tudom tenni a dolgot. Tudom a kaptány szándékát

— Két felül leszel áruló?

— Ha bevesztek, hát elmondom.

— Pokolra való vagy; nem hisz neked már senki.

— Azért higgyél te. Ha te akard, még kiszabadíthatok a nagy bñomból. Ha te akard be vesz a többi is. Azért tettem azt is, amit tettem, mert nem szólítottatok engem

oltani; a magasabb tudományt már a könyvtárak anyagai szolgáltatják.

Nálunk ettől az elvtől szerfölt borzongtak, különösen azok, kik hivatva lettek volna a kezdeményezésre. A tudomány népszerűsítése szerintük azonos a tudomány profanizálásával. Inni, úgy, hogy mindenki megértse, nem tudományos és a ki így ír az nem tudós. Természetesen, elsőrangú tudósaink láztak attól, hogy a népszerű tudományos előadások sikerét elősegítsék.

Ujabbán a népnevelésnek kérdése újból előtérbe tört. A vidéken itt is, ott is hallunk hírt az új metódus követéséről s sikeréről. Magánasaink és a társadalom egyéb rangú vezetői előadásokat tartatnak, népkönyvtárakat rendeznek, sőt látogatást tesznek a falusi iskolákba is.

Igy lehet és így kell a népet nevelni. Az így nevelt nép lehet erős kívül-belül s az ily néppel bíró nemzet tud előnyösen haladni a művelődési uton is, mivelhogy a franciák szerint is a föld annyit ér, mint az ember, így emelkedni fog a föld értéke a művelődéssel párhuzamban s kibővílnék a kereseti források is.

A mi ezek után jön, az a haza teljes jóléte.

(H. A.)

H I R E K.

Tanítók házaért. Léva város összes tanterfiai az elmúlt vasárnap a tanítók háza ügyében értekezletet tartottak. Elhatározták első sorban, hogy a Léván működő összes tanterfők a tanítók házához tartozó tagjai közé lépnek, továbbá, hogy a tanítók háza javára egy később megállapítandó napon hang-

vorsenyvel összekötött táncmulatságot (piknik) rendeznek. A rendező bizottság nyomban megalakult, tagjai a képezde és gimnázium tanárai és az összes felekezeti iskolák tanítóit. A bizottság elnöke a 6-gyallai Szabó Lajos választott, alelnöké Kutassy Dénes, jegyzővé Bányai Ferenc helyettes jegyzővé Farkas Akos, pénztárossá Sárhegyi, ennek helyettesévé illetve ellenőrré Fretska I. tanító választott. A mulatság és hangverseny, tekintve, hogy egész vármegye és szomszéd vármegye tanítóit és intelligenciáját bevonatnak oly nagyszabásúnak ígérkezik, hogy ilyen Léván még nem volt.

Városi közgyűlés volt hétfőn f. hó 5-én, melynek egyetlen tárgyát, a kákahegyi Mészáros-féle szőlőnek magánárverés utján való eladását a bizottsági tagok egyhangúlag tudomásul vették. A szőlőt 3501 koronáért Forgács Mihály állami anyakönyvvezető helyettes vette meg.

Farsangi estély. A hosszú farsang úgy tünik fel, mintha a bőjtök bőjtje lenne. Egy nyilvános mulatság volt eddig csak melyen az intelligencia egymásnak találkozott adhatott. Annál több a családi farsangi estélyek száma, hol kedélyesség és barátkozás között azok találkoznak kik rokonszenvvel viseltetnek egymás iránt. Mult pénteken este, Gyertyaszentelő napján *Belesők László* kir. közigazgató vendégszerető ura házában volt ilyen kedélyes családi farsangi estély, melyről éjjel után a nagyszámú meghívottak a legjobb hangulatban oszlottak el.

Kath. kör táncestélye. A lévai katolikus körnek a saját könyvtára javára rendezett és dal, felolvasás és szavalással egybekötött táncestélye f. hó 4-én folyt le az Oroszlán-szálló termeiben. Nagy társaság gyűlt ott egybe, mely gyönyörködve élvezte a kitűnő programot, mely a táncot megelőzte. A műsor megnyitójául a műkedvelők dalos köre énekelte zenekísérettel mellett Reitter Ferenc szép szerzeményét a „Hej legszebb a magyar nótá”, e. dal. Ezután Siposs Antal segédlelkész a táncról tartott egy igen sikerült és tanulságos felolvasást. Farkas Orbán és Jaross Ferenc kedélyes duett éneke után Oszuska Anna szavalta el igen szépen Kiss József, Ágotha kisasszony” e. költeményét. A művészi hűvél és kerekdeden előadott szavazatot viharos taps jutalmazta ép úgy, mint Kuesera József dalait, ki igen szép és tiszta hangjával a cigány által

kísérve szinte magával ragadta a közönséget. A műsort tánc követte, mely esaládias festelenségben és derült kedélyességben egész reggel 7 óráig tartott. A négyeseket 25—27 pár táncolta, a talpalávalót Lakatos Sándor jóhírű zenekara szolgáltatta.

Gyászír. Csekey Gyula szőlőj ref. tanító m. hó 30-án 44 éves korában elhunyt Szőlőn. A megboldogultban Csekey Flóris, a lévai takarékos és hitelintézet igazgatója és Csekey Vilmos ügyvéd fivérüket veszítették. — Hajdu János a derzsenyei uradalom volt tisztartója f. hó 1-én Budapesten hová gyógyítás céljából vitték, jobblétre szenderült.

Kulisszák mögül. Az állatok s kutyák logikájában a kutya, ha magunkhoz szoktatjuk a leghűségesebb követőnk a legjobb barátunkká válik az élet zord utain. Mint az árnyék elkísér mindenhol, megverhetjük mégis visszatér, okos szemével órászámra figyeli minden mozdulatunkat és ha az emberek ki visznek a temetőbe, oda fekszik a sírra nyoszorógyva, rimánkodva, mintha viszhahívna, visszaesdekelne. X. urnak, ki igen könnyűvéru fiatalember, szintén van egy kutyája. A szeretői megcsalták nem egyszer, de a kutyája mindig hű maradt. Mégis ez a hűség egyszer nagyobb bosszúságot szerzett neki, mint az asszonyok hűtlensége. X. úr feleséges ember, s mint említettük szerlelt könnyűvéru. Igen szereti a kalandokat, még pedig a szerelmi kalandokat. A napokban pedig egy igen kedvező alkalom kínálkozott egy sikeres kalandra. No nem is mulasztotta el. De ó fatum, a legédesebb pásztororak közt felesége hangja halatszik az udvaron, őt kereste. A szeretője egyéb hiányában az almáriomban rejtette X. urat, ki lélekzetvétel nélkül húzódtott meg a ruhák között. Epen jókor! X-né beszélt az ajtón: Itt az uram?! — Nincs! volt a válasz — De hisz azt mondták ide jött? Akkor itt volna, pedig nincs itt — így a szerető. X-né már el is akart menni, midőn tekintete az almáriomra és az előtt ülő és nyoszorógy kutyájukra esett. Hát ez hogy került ide! Bement, mire a kutya örömmel kaparta az almáriom ajtaját, melyből X. ur meghunyászkodva lépett haragos felesége elé. Így lett a hűséges kutya árulója az ő legkedvesebb gazdájának.

Eljegyzés. Neuhaus Gyula kereskedő a napokban jegyezte el Knapp Dániel lévai mezőgazdasági gépkereskedő leányát Frida kisasszonyt.

is veletek. Mint ha én nem volnék magyar; vagy csak tiétek a haza? Vigyetek el. Ide nézz... én megvallók mindent. Vigyáznotok kell nagyon, mert a kapitány igen éber, aztán futárt is küldött, a esek szolgáját az őrnagyhoz, és a többi csapatokhoz. A lakosságot is felbujtogatták; nehéz lesz az utatok.

— És még van életed, hogy most meséled ezeket?

— Megbántam. Veletek szeretnék lenni a bajban. Vagy hát mond meg a többinek, és vagdaljátok össze, úgy se élek soká ezen a rongyos világon.

— Szégyenleném elmondani mert falumbeli vagy. De hisz nem is a világ rongyos...

Nem végezte be szavait, hanem elgondolkozott, és utóbb megszánta a nyomoruult embert

— Szíved szerint szólás-e, Jóska?

— Nem beszélék, ha nem hiszel; csak a könyörgésemet hallgasd meg. Nem szeretnék idegenbe meghalni.

— Jól van; beveszünk, ha úgy van. Hanem tudd meg, hogy aki hátra néz, az megvan halva.

Kerekes Józsi szemébe könnyük fakadtak; hideg, merev kezével oda nyúlt a tizedes keztyűs kezéhez.

— Aldjon meg az isten Gazsi! add ide a kezedet, hogy csokolom, mert visszaadtál az igazságnak.

— Nem vagyok pap, ne esőlkj kezet, hanem tedd jóvá, amit elrontottál.

A nagy, hatalmas ember úgy sirt, mint egy gyerek.

Megteszem, ha csak addig élek is. Megszabadítalak beneteket.

— Úgy legyen, mondta rá a tizedes.

Nem szóltak aztán sokáig egymáshoz. Léptettek a nesztelen hóban, míg közel értek a kaszárnyához, ott aztán megszólalt a közlegény.

— Legyetek ám készen, mert holnapra a kapitány segítséget vár.

— Jó, ma éjjel indulunk.

Szep, esillagos, holdvilágos éjszaka volt. Csendes, olyan esendes, hogy egész a nagy hálószerobába lehetett hallani mint ropog, mint esikorong az avizóposzt lábai alatt a hó.

A gyöngén fűtött, nagy szobában esend volt, mégis sok katonának úgy tetszett, mintha zúgna, harangozna valami a durva pokróc takaró alatt.

A szívük vert úgy. Az dobogott olyan nyugtalanul, mintha szét akarná dobni a keblüket.

Ilyen is a magyar ember szive, ha a hazájáért ver... Isteneddott minden dobbanása.

Csak az egy órárt vártak. Mikor lassú reccsással elütötte az egyet, lassan mozdultak a takarók is. Kezdték a fiuk öltözködni,

csak úgy, a takarók alatt. Felkelték. Mindenki magához vette a fegyvereit; utolsó volt a esizma, mert kopog, a sarkantyúja peng is. Magukhoz vették az éles töltéseket. Volt elég, mert napok óta takargatták.

Lábujjhegyen osontak az istállókhöz, ahol már vezették kifelé a lovakat. Össze gyűltek mind, és a esukabajsú őrmester úgy sürgött-forgott, számolgatta a legényeket.

— Negyvenegy, negyvenöt, negyvenhat, — egygyel többen vagyunk fiúk!

— Annál jobb, felelte néhány.

— De nem úgy van az, hanem álljon elé aki nem közénk való.

Megszólalt erre Szűcs Gáspár.

— Kerekes Jóska is velünk jön; kezeskedem érte.

Egy-kettő zúgolódott a név hallatára, de nem értek rá gondoskodni.

— Készen vagytok fiuk? Álljatok körülem.

A negyvenhat vitéz mind az őrmestere körül gyülekezett, az pedig kihúzta a kardját és így szólt hozzájuk:

Megdondoltatok hát fiaim? Mert nagy út áll előttünk; ellenséggel sok bajunk lesz; éhezni sokat fogunk. Ha elszántátok magatokat, tegyetek hitet, hogy kitarátok leszték.

— Elmegyünk! Esküszünk! Eljen a haza!

(Folytatása következik.)

— **Örök kérdés** a városháza kibővítése illetve restaurálása, melytán most már lassan-lassan a lebonyolítás felé közeledik. A polgármesterhez eddig 7 kész tervezet lett benyújtva a városháza átalakítása és nagybővítése tárgyában, mely tervezeteket a polgármester véleményezés végett a pénzügyi szakosztálynak adott ki. Ezekhez jön még egy 8-ik tervezet, — melyet Holló Sándor készített — s így a közgyűlésnek most már alkalma lesz választani a tervezetek közül, melyik felel meg mindenképen és legjobban a város igényeinek és javának.

— **Udvarias utonálló.** D. J. iparos péntekről szombatra virradó éjjel azon elhatározott szándékkal állodott a fogadó utcá sötétjében, hogy régi haragosát megverje. A véletlen azonban nem azt, hanem S. J. színesmestert és feleségét hozta elője, s ő tévedésből azokat verte véresre vad bosszújában. S-né az első jédségtől felocsúdva megismerte D.-t és felkiáltott: „Mit csinál az istenét? Hisz mi S.-ek vagyunk!” — „Pardon!” — szolt az udvarias verődő és szótlanul ott hagyta a véresre vert házaspárt. A legérdekesebb a történetben az, hogy az élet és vagyonbiztonság fenntartása végett tartott két éjjeli ór pók lépcsői tájviszársról nézte csak a támadást a nélkül, hogy segílyt nyújtottak volna.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök az oszlányi anyakönyvi kerületbe Takács Sándor eddigi anyakönyvezetőnek felmentése mellett Lívora Gyula helyettes jegyzőt anyakönyvvezetővé kinevezte.

— **Farsang Ujbányán.** Két meghívó is toboroz vendégeket Ujbányára, kedélyes mulatságokra. Az egyiket, egy tombola, kotillon-tour és szorpiant koronázóval egybekötött jótékonyból a l a r e o s b á l l i f. hó 17-én az ottani kaszinó egyeslet helyiségében az Ujbányán farsangoló egyetemi ifjuság rendezi. Belépőjegy: személyenként 2 korona, családjegy: 5 korona. Kezdő órák: 8 óra. — Az ubányai polgárok köre pedig f. hó 25. és 27-én tartja szintén a kaszinó helyiségében évi rendezés mulatságait. Az esetleges tiszta jövedelem helyi jótékony célokra lesz fordítva.

— **Kitüntetés.** A belügyminiszter B a k o s Ferenc esendőr-mestert a lévai őrs derek és ügybuzgó parancsnokait, valamint Frelbovszki János lévai esendőrt, a múlt év őszén a több vármegyére kiterjedt lólopások tetteszeinek sikeres kinyomozásukról kifejtett tevékenységükért elismerő okirat mellett pénzbeli jutalomban részesítette.

— **Magyar név.** A belügyminiszter megengedte, hogy Podlipni János jálnai lakos vezetéknévét „Páli”-ra magyarosíthassa.

— **Nagyobb lesz a lakber.** Nagy öröm híre szállong a lévai államtitisztviselők körében. Az hírlík ugyanis, hogy a miniszter Lévat a IV. lakbérosztályzatból a III-ik lakbérosztályzatba osztotta be s így az állami tisztviselők jóval több jövedelmet fognak ezután élvezni. Rájuk is fér nagyon, különösen Léván hol a rosszabb nál-rosszabb lakások oly mörög drágák, mint a szomszédos városokban sehol.

— **Hivatalátvétel.** Moldoványi Béla a kir. államépítészeti hivatal vezetésével megbízott kir. mérnök f. hó 1-ével az aranyos-maróthi kir. államépítészeti hivatal vezetését átvette.

— **A pénzügyi viszonyok javulása.** Végre valahára jobbra kezdenek fordulni feszült pénzügyi viszonyaink. Frissítőleg határadósodott hazánkra azon körülmény, hogy az osztrák magyar keresk bank leszállította a kamatlábat úgy, hogy jan. 23-ától kezdve váltók és értékpapírok leszámításáért 5% -ot, az állami záloglevelekre felvett kölcsönöknél 5¹/₂₀ -et és más értékpapíroknál 6% -ot számítanak. Nagy szükség is volt erre, mert az ipar, kereskedelem rendkívül pangott. Feszült pénzügyi viszonyainkból okulhatunk a jövőre nézve, nagyobb takarékoságot, tökegyűjtést, valódibb üzleti szellemet kell kifejteni, különösen a közpósz-tálynak, a hivatalnokai karnak, gazdának, iparosnak kereskedőnek egyaránt, hogy elérhessük azt, a mire oly hön vágyakozunk t. i. az önálló vámterületet. Jegyezzük azonban jól meg, hogy az önálló vámterületnek első feltétele: a pénz-

beli függetlenség; ezért van szükségünk tökegyűjtésre, takarékoságra, és igazi üzleti szellemre!

— **Hivatalbalépés.** Schwarc Izidor volt pénzügyigazgatósági állami adóvégrehajtó, kit a pénzügyminiszter a lévai kir. adóhivatalhoz adóosztázté nevezett ki f. hó 1-én foglal ta el új állását.

— **Egy 103 éves nő halála.** Érsekújvárott mult hó 31-én halt meg özvegy Glückman Józsefné, kinek férje egykor rabbi helyettes volt az ottani izr. hitközségnél. A boldogult kegydíjat kapott a hitközségtől. Azon kevesek közé tartozott, kik állandóan jó egészségek örvendettek. Született 1797-ben, s így három században élt.

— **Csunya pletyka.** Tegnapelőtt szárnyra kapott egy esunya pletyka, hogy egyik péknél a felek által odavitt kenyérben esesező gyermekket találtak. A rendőrség azonnal megindította a legszigorúbb vizsgálatot, melynek eredményében a hír alaptalan pletykának bizonyult.

— **A munkaerők sokfelesége.** Egy elmés angol hírlapíró a következőképen állította össze a különféle emberi munkák pénzértékét: Pennyson, a nagy költő egy üres papírlapra verset ír s ez által a papír 65000 dollárt ér. Ez a lángész. Wanderbilt csak egy két szót ír rá és a papír értéke öt millió dollár. Ez a tőke. Az amerikai kormány néhány sort nyomat rá s s kimondja, hogy husz dollert ér. Ez a pénz. Egy mechanikus egy öt dollár értékű acélból ezer dollár ára órarugót készít. Ez az ügyesség. A kereskedő öt cent értékű árut egy dollárért ad el. Ez az üzlet. Egy urnó 30 dollárt fizet oly kalapért, mely 75 centet ér. Ez az örültség. És végül a munkás 10 óra hosszat nehéz köveket hord és egy dollárt kap érte. Ez a becsületes munka. Nem lehet tagadni, hogy ebben az érdekes összeállításban nagy tanulság lejjik.

— **Véglegesítés.** Dr. Kittenberger János lévai állami tanító képző-intézeti segédtanárt, aki eddig ideiglenes minőségben volt alkalmazva, a vallás és közigazgatásügyi miniszter ezen állásában végleg megerősítette.

I R O D A L O M.

— **Tárcák.** Ista Dvihalj Géza. Külsőleg szerény, mondhatni filigrán kis kötet, de annál magvasabb a tartalma. A szerző, aki fiatal kora dacára „Fidibus” álnév alatt már régi munkása az irodalomnak, ezen kis kötetét mint egy izlettetőül adja olvasóinak. Van ebben a kis könyvben öt novella, mind egyvált, és egyenkint a szerző tehetségét és sokoldalúságát dicsérik. A hány novella anynyi ismertebb író zsánere. Az első novella a „Haza földje” a szabadságharc egy megható kis történetét adja; a „Baba hadnagy” Pekár Gyula zsánere, a „Tokodi Mátyás levele” akár csak Göre Gábor levelei. És így tovább a „Rözsák a várbán” című is egyik erős oldalát mutatja az írónak. Itt egy erősen reális tárgyat old meg poétikus stílusban. Egy bűnré tévedt leány sorsán gondolkoztatja olvasóját anélkül, hogy profán irodalmunk elszépelet frásisait használná, és ezzel a durva szeszéssel magyaráná a bünt. Szóval a realizmust ideális világításba hozta. Az utolsó „Fém és arany” címűt pedig hiába tette leghátulra a szerző, az adja meg valódi izét a kis könyvnek, amit melegen ajánlhatunk olvasóinknak.

Megrendelhető a szerzőnél Esztergomban, ára füzve egy korona, díszbe kötve három korona. Itt említjük meg egyúttal, hogy Dvihalj nevével ezentúl lapunk olvasói is fognak találkozni, mert munkatársaink sorába lépett s így ismét egyvel szaporodott azon kis sereg száma, amely lapunk szépirodalmi sovatait élvezetessé teszi és irodalmi színvonalat állóra emeli.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

— **Lujza.** Megkaptuk: de nem azért kell megkorholnunk, mert szomorú, hanem mert nem ügyelt, arra hogy az egy számbakévs lesz. Inkább csak egy hosszabbakca költemény helyet van hivatva potolni. És ez baj! Nem is próza ez, hanem prózabán írt költemény, melynek minden egyes sora újra és újra arról a bizonyos boldogtalanságról beszél. Nem akarjuk vigasztalni, de nagy fájdalmat okozt jusson eszébe két halhatatlan költemék. Arany és Petőfi axiómája: „Fájdalom a boldogságnak egyik alkotórésze.” és „Míg az ember boldog nem volt addig meg nem halhat.” s akkor hisszük, hogy önmagától is megvigasztalódik. Úgy legyen! — **H. M. Ipolysagh.** Köszönet. Bizony, bizony már azt hittük megfedekezett rólunk. Örvendünk hogy az ellenkezőjét bizonyította be. — **L. I. F. Ha** azt nem akarjuk hogy másképp hozzák tudomásunkra a valót, legjobban ha jelleiből is felismerjük és elkerüljük a rivartart. Bucsuzunk el melótt az istenyiá lecsap. Adieu!

H I R D E T É S E K.

138. 1900 v. sz.

Árverési hirdemény.

Alólirott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében Huberth Vimos esődtömeggondnok kérelmére a lévai kir. Járásbíróság 1900. P. v. 831. sz. végzése alapján ezennel közhírré teszi, hogy Frommer S. cég esődtömégéhez tartozó ingóságokról a esődtelárban l. 7. 10. 14. 16. 25. 29. 43. 75. 97. 180. 201. 209. 270. 282. 320. 344. 400. 403. 449. 454. t. alatt 3986 kor. 05 fillér értékben felvett üzleti áruk, jelesül: olaj, rizs, hering, stb. nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §§-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatnak.

Az árverés megtartására Léván, 1900. febr. 13. esetleg többi napjainak d. u. 1 órája Frommer S. cég üzlethelyiségében határidőül kitűzetik, melyhez a venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Léván, 1900. febr. 5-én.

Tonhaier József

kir. jbir. végrehajtó.

Egy jó forgalmu mészárszék haláleset miatt azonnal eladó.

Bővebb felvilágosítást ad:

Weisz Mór

mészáros.

